

смъкватъ самаря. Но щомъ смъкнали самаря, отъ бѣлото магаре не останало ни следа, а на негово мѣсто застаналъ хубавъ напетъ момъкъ.

— Заведете ме при младата царица — рекълъ той на слугитѣ.

Завели го слугитѣ при царичата, а тя, като видѣла брата

си живъ и здравъ предъ нея, едва ли не се разплакала отъ радостъ.

— Седни да ти разправя, сестричке, какво се случи съ мене, — рекълъ ѝ той и започналъ да ѝ разправя приказката за бѣлото магаре, която вие, деца, вече знаете.

Николай Т. Фолъ

ДѢДО ПЪЮ

Кой познава дѣда Пѣя?
Колко е добъръ и милъ!
Въ неговата стара кѣща
много пѣти азъ съмъ билъ.

Ето три години вече
той живѣе самъ саминъ,
нѣма куче, нѣма коте,
нито баба, нито синъ.

Въвъ огнището неспирно
цѣлъ день огньтъ гори.
Днеска бобъ, а утре леща —
все въ гърнето нѣщо ври.

А край него дѣдо Пѣю
съсъ луличка въвъ уста
обикаля, пуши, рови
съсъ машинѣ пепельта.

Ехъ на гости ще му ида,
ще му тропна — тропъ, тропъ, тропъ:
дѣдо Пѣю, днесъ азъ искамъ
да ме нагостишъ съсъ бобъ.

Димитъръ Пантелеевъ

